

Xalet de Gaietà Tarruell III

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer del Casino, número 36
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.443237076033
Longitud: 2.0716531917054
UTM Est (X): 422449
UTM Nord (Y): 4588379

Classificació

Número de fitxa 08205 - 477
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Lluís G. Colomer Ballot
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-128.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2585402DF2828F0001RF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dg., 03/12/2023 - 12:47

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil neoclàssic projectat el 1929 per l'arquitecte Lluís G. Colomer Ballot. Consta de soterrani i planta baixa, amb teulada a quatre vessants.

A la planta baixa l'edifici destaca per un pòrtic d'estil dòric amb dobles columnes i una balustrada. El tancament és actualment amb alumini i vidre. Les obertures de l'edifici combinen la llinda plana amb els arcs carpanells rebaixats. Els angles i el fris superior estan arrebossats amb un color diferent, a les cantonades a imitació de carreus. El coronament de l'edifici es resol mitjançant una motllura i un ampli ràfec volat amb caps de biga de fusta.

El mur de contenció de la parcel·la està rematat amb una balustrada de peces de morter modelat entre pilastres.

Història

El 25 de febrer de 1929, Tarruell va demanar permís per construir aquest xalet. El projecte era de Lluís G. Colomer Ballot. Va ser autoritzat el 2 d'abril del mateix any, per la Comissió Municipal Permanent.

Lluís G. Colomer Ballot va ser arquitecte, autor de projectes com l'edifici d'habitatges d'estil noucentista del carrer Topazi número 23, al barri de Gràcia de Barcelona, el xalet modernista de Can Valentí, a Montcada i Reixac i, a la Floresta, l'edifici del Casino, entre d'altres.

Cayetano Tarruell i Forgues (1871-1956), natural de Cervera, constructor i empresari, després de fer fortuna a l'Havana, Cuba, en el sector de la construcció, torna a Barcelona on realitza una sèrie d'inversions entre les quals destaquen les promocions immobiliàries a la incipient Colònia la Floresta Pearson dels anys 20 i 30. Tarruell, de la mà d'importants arquitectes de l'època, és el responsable de la urbanització de tot un sector del barri de la Floresta conegut com a Colònia Tarruell.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

